

În fața șemineului

Ramtha

Vieți paralele: fluctuații în câmpul cuantic

Experiența culminantă versus înțelepciune

În infraroșu, care este o stare de revers, un fel de stare anti-materie, persoanele care sunt legate de pământ și sunt prinse în corpurile lor infraroșii vor încerca să aibă experiența culminantă în această stare, dar nu ajung niciodată la punctul culminant. Vor mânca, dar nu vor fi niciodată sături. Vor minți, dar nu vor minți niciodată singuri. De aceea există aici entități care sunt legate de pământ și care sunt dependente. Sunt dependente de droguri. În viziunea lor, ele sunt suflete chinuite, iar în planul acela, ele se află într-un chin etern, din cauza a ceea ce începe să le deranjeze aici. În infraroșu, nu există culmea chinului, așa

Editura M.M.S.
Copyright © JZ Knight 2007

cum există aici, în acest plan. Aici, chinul are un punct culminant, numit mântuire. Acea este beția. În infraroșu, nu există mântuire, pentru că nu există punct culminant. Există un loc întreg unde au loc orgii, oameni care fac sex în orice poziție decăzută care poate fi concepută, ca un cuib de vipere, toate încolăcite una cu alta. De ce stau acolo? Ei consumă fiecare nou corp infraroșu care intră în cuib, pentru că nicio altă asociație nu a produs experiența punctului culminant. Asta se numește suflet chinuit. Toate acestea există în infraroșu: obiceiul, mâncarea care nu satură, focul care nu încălzește, jocul care nu e câștigat niciodată, adevărul care nu e aflat niciodată, Sfântul Graal care nu e găsit niciodată.

Aceasta este marea înțelepciune străveche despre câmpul cuantic, care nu poate să ne scape din minte. Ceea ce știm despre minte și despre modul cum se manifestă ea în acest plan, este că ea a coborât și s-a desfășurat; că mintea este ceea ce dă tiparul vieții câmpului cuantic al persoanei. Apoi, sufletul proiectează acel câmp cuantic. Conștiința secundară care vine în formă corporală este o proiecție vie a aceluși câmp, iar viața sa de oameni, locuri, lucruri, momente și întâmplări și mediul său este influențat de acest câmp. Acum avem un corp, avem un creier, avem obiecte mari și ne aflăm acum în râul de conștiință și energie hertziană.

Creierul nostru surprinde un moment înghețat din acest râu etern. Gândul acela înghețat se numește gând neurologic în creier. Apoi, pe gândul acela se mai asamblează și alte

momente înghețate din râul acestei conștiințe, nu din conștiința sau energia celui de al patrulea plan sau celui de al treilea plan sau celui de al cincilea plan, ci din râul conștient în care își are domeniul vioiciunea masei. Creierul funcționează în această conștiință, îngheață gânduri în forme neurologice și le plasează în lobul frontal. Ele sunt observate de Observator și aduse la manifestare, în ceea ce se numește o transformare de fluctuație cuantică. În acea transformare, corpul, simultan, este pregătit din punct de vedere chimic pentru experiența care duce la punctul culminant. Apoi, conștiința secundară se îndepărtează de punctul culminant, revenind în creier, iar acum, experiența totală se numește minte. Acum, s-a dat viață în planul realității. Dumnezeu a plantat o floare gingașă și, pe când Dumnezeu se îndepărtează, floarea înflorește în spatele lui Dumnezeu.

Și atunci, ce putem să spunem despre minte? Că mintea este combinată în mod inextricabil cu această stare statică – cu această stare cuantică. Noua viață ne permite să terminăm acele concepte pe care le-am început undeva, tot în această conștiință. În viața aceasta, suntem pe mijlocul creației și suntem dependenți de punctul culminant, în loc să fim înclinați către înțelepciune. În viața aceasta, creierul o să contribuie la calitatea minții, manifestând acele oportunități fie întărind câmpul ca pe un câmp static, ca pe o stare înghețată, fie prin acele interacțiuni, ajungând la o stare de înțelepciune în care starea este acum o stare nouă, pentru că noua stare o să vă formuleze noua viață.

Fiecare punct culminant de care aveți nevoie este o dependență care trebuie stăpânită, împreună cu atitudinea care o susține. Atunci când aceasta este stăpânită și adusă înapoi, în minte, ca fiind ceea ce ați stăpânit și ați cucerit, în clipa când ați stăpânit-o, această stare apare din nou, ca fiind starea cea nouă. Asta înseamnă că, pentru toți oamenii, locurile, lucrurile, momentele și întâmplările din viața voastră – coridorul de proiecție din această stare – viața voastră nu este schimbată, nu este o evoluție către schimbare și nu este o realizare lentă. Ea este schimbată instantaneu, în ceea ce, mai devreme, am numit stări paralele, infinite stări posibile.

În lumea cea mare de aici, în lumea de pâine cu unt a vieții voastre, ce înseamnă o deplasare într-o fluctuație cuantică în câmpul vostru cuantic, pentru viața pe care ați avut-o înainte? În momentul în care are loc o deplasare cuantică în acel câmp, voi nu evoluți, ci ați trecut imediat într-o nouă bază pentru viața voastră. Acum, imediat, trăiți o viață paralelă. Viața aceea paralelă este marea imparțialitate a micii definiții a vieții în mica sau marea deplasare de stare pe care ați făcut-o.

O deplasare în starea cuantică aduce o viață paralelă, iar acum, totul este diferit în acea viață. Relația cu voi înșivă și cu mediul vostru este înălțată, căci ceea ce vă covârșea înainte nu mai este o influență covârșitoare în noua deplasare. Acum vă aflați într-o existență paralelă. În existența paralelă, mintea noastră nu lasă corpul în urmă, în starea cea veche – ci și corpul poate să trăiască în existențe paralele, pentru că este făcut din material cuantic. Acum, el este

deplasat în noua sală, în noua viață – și totul este diferit. Ceea ce devine evident este că experiența punctului culminant, care v-a guvernat viața odinioară, acum este în pace. Vechiul punct culminant nu mai apare în noua viață, iar influențele sale nu se văd în oameni, locuri, lucruri, momente și întâmplări. Acesta este adevărul.

Această cunoaștere este cheia către împărăția cerurilor.

Copyright © 2005 JZ Knight